

De pedagoog heeft met de klaagster geen heldere afspraken gemaakt over wie de cliënt was of wie de cliënten waren. Bovendien heeft de pedagoog de klaagster onvoldoende geïnformeerd over de beoogde werkwijze van de pedagoog. Ook heeft de pedagoog de geboden begeleiding met de klaagster niet geëvalueerd. Verder zette de pedagoog gemaakte afspraken ten behoeve van de begeleiding onjuist in als voorwaarden waardoor de klaagster zich onder druk gezet voelde. Tot slot heeft de pedagoog de grenzen van haar deskundigheid niet tijdig onderkend.

10-12 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen, hierna te noemen de NVO

Het College van Toezicht, hierna te noemen het College, bestaande uit A.J. van Montfoort, G.J. van Egmond, B.J. van Leeuwen en C.P. Dijkstra, beraadslaagt en besluit in voltallige samenstelling.

Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door mevrouw X, hierna te noemen klaagster, ingediende klacht tegen mevrouw Y, hierna te noemen verweerster.

1 Het verloop van de procedure

Op 1 december 2010 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 23 november 2010 met vier bijlagen van klaagster. Het College verklaart de klacht ontvankelijk. Op 18 januari 2011 ontvangt het College een verweerschrift d.d. 17 januari 2011 met drie bijlagen van verweerster. Het College besluit om een hoorzitting te houden. Deze vindt plaats op 23 februari 2011 in aanwezigheid van partijen en klaagsters ondersteuner. Van de hoorzitting is een verslag op hoofdlijnen gemaakt dat aan het dossier is toegevoegd. Het College acht zich voldoende geïnformeerd en besluit om uitspraak te doen.

2 De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

In juli 2010 wendt klaagster zich tot verweersters praktijk. Zij ervaart problemen in haar huwelijksrelatie. Haar partner A. is een relatie aangegaan met een vriendin van klaagster en heeft de echtelijke woning verlaten. Klaagster zoekt de hulp omdat zij het verwerkingsproces voor zichzelf wil vergemakkelijken. Zij wil het belang van de kinderen vooropstellen. De gesprekken worden door verweerster en haar praktijkgenoot B. gevoerd. Op 7 september 2010 schrijft verweerster in antwoord op een e-mail van klaagster dat zij en B. de opdracht hebben teruggegeven omdat klaagster het vertrouwen in haar partner A. heeft opgezegd en een aantal niet reële eisen heeft gesteld.

Daarna volgt nog e-mailcorrespondentie tussen klaagster en verweerster. Klaagster schakelt andere hulp in.

Klaagster is niet tevreden over het handelen van verweerster en dient een klacht in bij het College van Toezicht.

3 De klachten

Klaagster verwijt verweerster samengevat het volgende.

I De werkwijze van praktijk G. was niet duidelijk. De praktijk staat alleen op naam van verweerster maar de begeleidingsgesprekken werden geleid door verweersters praktijk- en echtgenoot B. Verweerster bleef in die gesprekken op de achtergrond. Het College vult deze klachtgrond ambtshalve aan als volgt. Verweerster heeft onvoldoende informatie gegeven over de verschillende onderdelen en fasen van de professionele relatie.

II Klaagster was het niet eens met de behandelingsmethode. Zij voelde zich tijdens de begeleiding onder druk gezet, eerst omdat het ouderschapsplan binnen twee weken tot stand moest komen, daarna omdat zij zich van verweerster moest neerleggen bij het uitblijven van een voorstel van haar partner A. en vervolgens omdat er een gesprek moest plaatsvinden waar de vriendin van haar ex-partner bij zou zijn terwijl klaagster daar nog niet aan toe was en doordat voortzetting van de begeleiding van deze voorwaarde afhankelijk werd gesteld. Klaagster ervoer verweerster bovendien als partijdig.

III Verweerster heeft de grenzen van haar deskundigheid niet tijdig onderkend.

4 Het verweer

Verweerster voert met betrekking tot de bovenbeschreven klachtonderdelen het volgende aan.

I Verweerster en B. zijn de firmanten van de VOF G. Bij scheidingsbegeleiding werken zij samen. Dit zijn vaak moeilijke situaties waarbij kinderen en heftige emoties zijn betrokken. In het intakegesprek is dit besproken. Verweerster en B. werken cliënt- en vraaggericht.

II In het intakegesprek is als doel geformuleerd dat de beide ouders het belang van de kinderen voorop zouden stellen. Zolang als dat zou gebeuren zouden verweerster en B. het scheidingsproces kunnen begeleiden. De nadruk van de begeleiding zou gericht zijn op klaagster en de kinderen. De begeleiding zou bestaan uit gesprekken met klaagster en met A. Het korte termijndoel was om een redelijke communicatie tussen de ouders tot stand te brengen.

Verweerster en B. zijn zich er niet van bewust dat zij partij zouden hebben gekozen. Wel werden zij door klaagster in toenemende mate onder druk gezet om voor haar en tegen A. partij te kiezen. De kinderen werden het slachtoffer van deze escalerende machtsstrijd. Verweerster heeft klaagster hier voortdurend op aangesproken. Klaagster hield zich voortdurend niet aan gemaakte afspraken. Tijdens het begeleidingstraject werd duidelijk dat klaagster geen enkel vertrouwen meer had in A. Hiermee werd de opdracht aan verweerster en B. onmogelijk en werden zij genoodzaakt om de overeenkomst te beëindigen.

III Er hebben verweerster geen signalen van derden bereikt over de manier waarop verweerster en B. naar buiten treden en hun werkwijze, noch over hun reputatie.

5 De beoordeling van de klachten

Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel. Het College stelt vast op grond van hetgeen schriftelijk en mondeling is aangevoerd

dat verweerster heeft verzuimd om voorafgaand en tijdens de begeleiding heldere afspraken met klagster te maken over wie de cliënt was of wie de cliënten waren. Evenmin heeft verweerster klagster voldoende geïnformeerd over de werkwijze die zij tijdens de professionele relatie beoogde te hanteren. Verweerster heeft voorts verzuimd om de geboden begeleiding met klagster te evalueren. Verweerster heeft dusdoende artikel 15 en artikel 7 lid 4 geschonden. Klachtonderdeel I is derhalve gegrond.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat verweerster afspraken die ten behoeve van de begeleiding werden gemaakt inzette als voorwaarden waardoor klagster zich onder druk gezet voelde. Verweerster stelde als voorwaarde voor de begeleiding dat klagster het belang van de kinderen voorop plaatste. Toen klagster in haar ogen het belang van de kinderen niet voorop plaatste noemde zij dit het niet nakomen van afspraken. Zij stelde dat de opzegging door klagster van het vertrouwen in A. de basis ontnam aan de begeleidingsovereenkomst. Zij stelde een gesprek waarbij de nieuwe partner van A. ook aanwezig zou zijn tot voorwaarde voor de voortzetting van de begeleiding. Door de brief van 7 september 2010 voor A. te schrijven en door later in september onaangekondigd aan klagster aanwezig te zijn bij A. toen klagster voorwerpen bij A. kwam ophalen, wekte zij bij klagster de indruk dat zij in het perspectief van A. was gaan denken en wekte zij daarmee de indruk partijdig te zijn. Verweerster heeft dusdoende artikel 7 lid 1, 2 en 4 geschonden. Het klachtonderdeel is derhalve gegrond.

Met betrekking tot het derde klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat verweerster de grenzen van haar deskundigheid niet tijdig heeft onderkend. Het College stelt vast dat verweerster tijdens de hoorzitting heeft verklaard dat zij tot het inzicht is gekomen dat zij eerder had moeten stoppen. Verweerster heeft door niet tijdig de grenzen van haar deskundigheid te onderkennen artikel 6 lid 2 geschonden. Het klachtonderdeel is derhalve gegrond.

6 Uitspraak

Dit alles overwegende komt het College van Toezicht tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel I, II en III zijn gegrond.

Het College berispt verweerster.

Het College beveelt verweerster aan om supervisie te volgen op de elementen die voorwaardenscheppend zijn voor de professionele relatie. Ondermeer wie de cliënt is, wat de hulpvraag is, op wie de begeleiding is gericht, het maken van concrete en ondubbelzinnige afspraken voor een behandelingsplan, hoe de aanpak moet zijn in een meervoudig systeem en het houden van evaluaties zijn zulke voorwaardenscheppende elementen.

Aldus gedaan de 23ste februari 2011 door het College van Toezicht.

Mr. dr. A.J. van Montfoort, voorzitter

Mevrouw mr. N. Jacobs, ambtelijk secretaris